

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515200765
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2515200765.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: X. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXX/XX, XXX XX Q., zastúpená: JUDr. Mgr. Marián Kropaj, PhD., advokát, so sídlom Krajinská 3, 921 01 Piešťany o zaplatenie 2.381,56 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná má n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.02.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.381,56 Eur spolu s úrokmi z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2013 do 14.10.2014 vo výške 296,91 Eur a s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.381,56 Eur od 15.10.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 29.09.2008 Zmluvu č. 363833343, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 3.630,32 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.940,08 Eur, z riadneho úroku vo výške 557,48 Eur, z úroku z omeškania vo výške 105,85 Eur a ostatného príslušenstva vo výške 26,91 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 26,91 Eur (ostatné príslušenstvo) a sumu 105,85 Eur (úrok z omeškania), si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanej úver vo výške 3.153,42 Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 54,90 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2013 do 20.09.2018 v počte 64 a v celkovej výške 3.497,56 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 20.09.2018 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, keby žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si zároveň uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.08.2013, si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania žaloby uhradila sumy 6 x 66,- Eur a 9 x 80,-

Eur. Uplatňovaná dlžná suma ku dňu spísania žaloby pozostáva zo 44 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 2.381,56 Eur (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si žalobca vyčíslil úrok z omeškania.

3. V podaní doručenom súdu dňa 18.06.2015 žalobca špecifikoval žalovanú sumu. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 2.145,45 Eur, z ktorej na istinu bola započítaná suma 2.053,60 Eur, na poplatky suma 89,59 Eur a na úrok z omeškania suma 2,26 Eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2013 do 20.09.2018 v počte 63 vo výške 54,90 Eur a jednu splátku vo výške 38,86 Eur a celkovej výške 3.497,56 Eur.

4. V podaní doručenom súdu dňa 25.01.2016 žalobca uviedol, že v súvislosti s aktívnou vecnou legitimitáciou v konaní poukazuje na skutočnosť, že predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslania týchto písomností žalovanej, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu vecnú legitimitáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení bez ďalšieho vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalobca je toho názoru, že aktívnu legitimitáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimitáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Podľa žalobcu doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Uviedol, že podľa vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014 môže dôjsť k postúpeniu aj nesplatenj časti pohľadávky z úveru.

5. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 04.02.2016, ktorým žiadala žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedla, že predmetná zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa. Namietla, že nie je preukázané, kedy mal žalobca upozorniť žalovanú na možnosť požadovať celý zostatok úveru v celom rozsahu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že dlh mal byť splácaný do 20.09.2018, pričom tzv. mimoriadna splatnosť úveru je založená na nekalkej obchodnej praktike. Zmluva o úvere je podľa nej z dôvodu množstva uvádzaných nekalých obchodných praktík neplatná od počiatku, a preto poskytnutý úver možno kvalifikovať ako poskytnutie bezdôvodného obohatenia. Suma mala byť vyplatená ešte v roku 2008. Žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 22.07.2016. Vo vyjadrení uviedol, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú spravovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka a premlčacia doba je tak štyri roky.

7. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 30.03.2017 namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Postúpenie pohľadávky je podľa neho neplatné, pretože bolo porušené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

8. Žalovaná pri výsluchu uviedla, že si nepamätá, či jej bola doručená výzva zo dňa 18.06.2012.

9. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 5C/32/2015 - 175 zo dňa 29.06.2017, ktorým žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Na základe žalobcom podaného odvolania vec preskúmal Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č. k. 25Co/237/2017 - 218 zo dňa 12.12.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že súd prvej inštancie správne v rozsudku skonštatoval, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a listom zo dňa 20.05.2013 vyzvala žalovanú na úhradu dlhu 3.550,94 Eur do 10 dní od prevzatia oznámenia, pričom tento list bol doručený 29.05.2013. Je potom nesporné, z čoho vychádzal i súd prvej inštancie, že žalobca v konaní relevantným spôsobom preukázal, že žalovaná ako dlžník, bola jeho pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a. s. písomne vyzvaná bankou na splnenie peňažného záväzku. Odvolací súd sa ale ďalej už nezhoduje s tým záverom prvoinštančného súdu, že: „slovné spojenie v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách „napriek písomnej výzve ....“ znamená,

že najskôr musí byť vyhotovená písomná výzva a až potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 dní v omeškaní alebo nebude, teda že táto okolnosť je až následná a od nej sa odvíja možnosť postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt.“ Podľa odvolacieho súdu v zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 (ods. 15 odôvodnenia) predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 súvislých dní pred postúpením, a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Pokiaľ aj z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva slovné spojenie „napriek písomnej výzve ....“, neznamená to „po výzve ....“, ako sa mylne domnieva prvoinštančný súd, pretože to zo znenia tohto ustanovenia nevyplýva a nemožno to z neho ani vyvodiť. V slovnom spojení „napriek písomnej výzve“ slovo „napriek“ vyjadruje príslovku zreteľa, z čoho potom v kontexte s celým znením tohto zákonného ustanovenia, teda i jeho ods. 2 možno vyvodiť jedine to, že banka pred postúpením bankovej pohľadávky je povinná klienta, ktorý je v omeškaní so splatením svojho záväzku, písomne vyzvať na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu „zostal“ v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Prvoinštančný súd potom uplatnený nárok žalobcu v zmysle vyššie uvedených záverov neskúmal, preto je jeho záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zatiaľ predčasný, v dôsledku čoho sa potom súd prvej inštancie viac ani nezaoberal právnu a vecnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných nárokov zo zmluvy o úvere č. 36383343 a neposkytol tak žalovanému spotrebiteľovi ex offo súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní opätovne vec preskúmať, opakovane dôsledne v zmysle vyššie naznačeného posúdiť aktívnu legitímáciu žalobcu a následne sa zaoberať vecnou aj právnu správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, za tým účelom v súlade s § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je náležité v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

13. Súd prvej inštancie riadiac sa intenciami odvolacieho súdu vo veci opätovne riadne konal a rozhodol, zaoberajúc sa argumentáciou žalobcu v odvolaní, listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami v priebehu konania, za účelom ich následného právneho posúdenia a opätovného zhodnotenia.

14. Vo vyjadrení doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 10.06.2019 žalovaná zotrvala na názore, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Uvedené vyvodzuje žalovaná z toho, že vo vzťahu k splátkam úveru, ktoré požaduje zaplatiť žalobca, t. j. 64 splátok od 20.06.2013 do 20.09.2018 ku dňu 17.05.2013 nebola žalovaná a ani nemohla byť v omeškaní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Práve tieto splátky sú podľa vyjadrenia žalobcu predmetom konania. Pohľadávka z tejto zmluvy mala byť podľa tvrdenia žalobcu postúpená na žalobcu. Z Uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, že k platnému postúpeniu pohľadávky možno pristúpiť len vtedy, ak jednak existuje záväzok s plnením ktorého je klient v omeškaní a jeho omeškanie je aspoň 90 súvislých dní pred postúpením a vyžaduje sa, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Z tzv. Oznamenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 (žalovaná považuje mimoriadnu splatnosť úveru za neplatnú nekalú obchodnú prax pre jej rozpor s ochranou spotrebiteľa), ktoré žalovaná nepovažuje za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách má vyplývať, že Slovenská sporiteľňa, a. s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17.05.2013 a ku tomuto dňu mal byť dlh vo výške 3.550,94 Eur, čo pri mesačnej splátke vo výške 54,90 Eur je 64 splátok a sumu 37,34 Eur. Následne podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky vo výške 3.630,32 Eur, pričom istina má z toho predstavovať 2.940,08 Eur. Žalobca si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2013 do 20.09.2018 v počte 64 a celkovej výške 3.497,56 Eur. Odvolací súd uvádza v bode 23. cit.: Slovenská sporiteľňa, a. s. písomne vyzvala na splnenie peňažného záväzku. Žalovaná nesúhlasí, že tzv. Oznamenie o mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 je výzva v zmysle zákona o bankách. Sporné nepochybne po rozhodnutí apelačného súdu zostáva, či sú splnené aj ďalšie podmienky platného postúpenia: 1. omeškanie so zaplacením svojho záväzku súvisle aspoň 90 dní a 2. či vôbec nejaký záväzok v čase postúpenia existoval, resp. či boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ak aj áno, tak či existoval splatný záväzok aj pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná poukázala na to, že mimoriadna splatnosť úveru predstavuje 64 splátok a žalobca si v konaní rovnako uplatňuje len tých 64 splátok. Z uvedeného je zrejmé a uvádza to jasne aj prvostupňový súd vo svojom skoršom rozhodnutí v bode 37., že žalovaná sa s predmetnými splátkami ani nemohla dostať do omeškania pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (práve tieto splátky sú predmetom tohto konania). Doba medzi vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (17.05.2013, doručené malo byť 29.05.2013) a postúpením pohľadávky

(27.06.2013) je 42 dní, resp. 29 dní, teda rozhodne to nie je minimálne 90 dní ako to výslovne vyžaduje zákon. Slovenská sporiteľňa, a. s. sa teda veľmi poponáhľala s postúpením pohľadávky. Žalovaná však uvádza, že rozhodne nebola v omeškani s platením aj z toho dôvodu, že úver je podľa nej bezúročný a bezpoplatkový. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že v nej nie je správne uvedená celková čiastka v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorú musí spotrebiteľ (žalovaná) zaplatiť. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 120 mesačných splátkach po 54,90 Eur, čoho súčinom je suma 6.588,- Eur. Celková čiastka nie je v zmluve uvedená. Z tohto dôvodu sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Za bezúročný a bezpoplatkový sa úver považuje aj z toho dôvodu, že zmluva neobsahovala predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako to vyžadovalo ust. § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Súčasne zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Výkladom ust. § 4 ods. 2 písm. k) treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. K takémuto posúdeniu existuje ustálená rozhodovacia prax súdov. Z týchto dôvodov sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Podľa zmluvy mali celkové náklady spojené s úverom (navýšenie) predstavovať 3.525,63 Eur. Ak sa však k súčtu mesačných splátok (6.588,- Eur) pripočíta ako náklad poplatkov za správu úveru vo výške 1,99 Eur mesačne, čo pri 120 mesačných splátkach predstavuje 238,80 Eur a ako ďalší náklad spracovateľský poplatok 89,59 Eur, celkový súčet uvedených súm predstavuje až 6.916,39 Eur, čiže ide o navýšenie úverovej istiny až o 3.762,97 Eur, čo je viac o 237,34 Eur než v zmluve vyčíslené celkové náklady spojené s úverom. Pri takýchto celkových nákladoch (3.762,97 Eur) je výška RPNM vyššia ako deklarovaná 19,57 % (výpočet podľa kalkulačky RPNM na internete. Žalovaná ďalej poukázala na to, že predmetná zmluva obsahuje len uvedenie výšky súhrnnej splátky (označená dokonca len za splátku istiny, hoci nešlo len o splátku istiny, ale aj úrokov), ktorá je u každej z počtu 120 splátok splatných v období od 20.10.2008 do 20.09.2018 uvedená vo výške 54,90 Eur mesačne. Neurčito v zmluve uvedená splatnosť úrokov, ktoré mali byť splatné (na rozdiel od vyčíslených mesačných splátok istiny splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci) až v posledný deň kalendárneho mesiaca. To, že mesačné splátky v sebe zahŕňali nielen splátku úverovej istiny, ale aj (ak nie aj niečo ďalšie) splátky úrokov. Pritom podľa zmluvy, mali byť úroky splatné neskôr ako splátka istiny úveru, ktorá v sebe obsahovala aj splátku úrokov.

15. Vo vyjadrení doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 11.06.2019 žalobca uviedol, že pred postúpením pohľadávky žalovaná uhradila v zmysle podania zo dňa 15.06.2015 sumu vo výške 2.145,45 Eur, po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala niekoľko úhrad vykonaných v období pred podaním žaloby od 19.08.2013 do 14.10.2014 spolu vo výške 1.116,- Eur. Po podaní žaloby žalobca neeviduje žiadne úhrady žalovanej.

16. Vo vyjadrení doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 03.07.2019 žalobca uviedol, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 106.213,10 Sk, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej aj „ZoSÚ“), a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru (95.000,- Sk) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (106.213,10 Sk) predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí žalovaný zaplatiť vo výške 201.213,10 Sk. Pri výpočte, pomocou spočítania všetkých predpísaných úhrad, je potrebné postupovať nasledovne: 84,20 Sk + 60,- Sk (úrok + poplatok v zmysle čl. I bodu 4 Zmluvy) + 119 x 1.654,- Sk (splátky splatné od 20.10.2008 do 20.08.2018) + 1 x 1.543,90 Sk (splátka splatná 20.09.2018 v zmysle bodu 5.5.3 Úverových podmienok) + 1 x 2.699,- Sk (spracovateľský poplatok) = 84,20 Sk + 60,- Sk + 196.826,- Sk + 1.543,90 Sk + 2.699,- Sk = 201.213,10 Sk. Na základe uvedeného má teda žalobca za to, že celkové náklady spojené s úverom sú v rámci zmluvy uvedené správne. Prihliadnuc k obsahu zmluvy žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 4 ods. 2 ZoSÚ. Zo zákona nevyplýva rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, pričom údaje v Zmluve spĺňajú náležitosti vyžadované zákonom. Žalobcovi z obsahu vyjadrenia žalovanej nie je zrejmé, v čom bola podľa názoru žalovanej zmluva v rozpore so ZoSÚ, resp. prečo podľa názoru žalovanej zmluva neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pokiaľ má žalovaná za to, že táto zákonná náležitosť je splnená len v prípade, ak by súčasťou zmluvy bola amortizačná tabuľka s

presným rozpisom aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatky, žalobca poukazuje na to, že takýto výklad ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ je v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj „smernica“), ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve ZoSÚ. Žalobca má za to, že posudzovaná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované ZoSÚ a smernicou a preto poskytnutý úver nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Na zdôraznenie správnosti poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/211/2017 z 23.04.2018. K námietke žalovanej ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobca uviedol, že má za to, že otázka aktívnej legitímácie bola vysporiadaná v rámci Uznesenia Krajského súdu Trnava zo dňa 12.12.2018, č. k. 25Co/237/2017-218. Doplnil, že nakoľko ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení zákona o bankách, pričom ust. § 92 ods. 8 zákon o bankách nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si v posudzovanom prípade dohodli vzájomné práva a povinnosti odchyľne od predmetného zákona, a to v čl. I bode 7 Zmluvy, resp. v bode 18.14 Všeobecných obchodných podmienok.

17. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní zotrval na právnom názore, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný. Neboli preukázané podmienky na mimoriadnu splatnosť úveru, nie je zrejmé, v akej výške mal byť dlh žalovanej ku dňu tohto vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne. V zmluve chýbajú viaceré ustanovenia, ktoré zákon vyžaduje, aby boli obsiahnuté a preto má za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Poukázal na § 2 ods. 4 i), j) a k). Žalovaná mala uhradiť na základe tejto zmluvy o splátkovom úvere 3.341,45 Eur, pričom úver bol poskytnutý vo výške 3.153,42 Eur. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.06.2015 - prvá strana, vyplýva, že samotný žalobca uviedol, že malo byť zaplatené 2.145,45 Eur. Podľa výpisov však ešte bolo zaplatených 80,- Eur v hotovosti, ktoré je potrebné k tejto sume je potrebné pripočítať, z čoho vyplýva suma 3.341,45 Eur.

18. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu, Krajský súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí svojím spôsobom ustálil aktívnu legitímáciu s odkazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na niekoľko skutočností za účelom preukázania aktívnej legitímácie. V prvom rade samotná zmluva o postúpení pohľadávok v článku 4, bod 4.2 písmeno d) uvádza, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, to znamená, že samotná zmluva o postúpení pohľadávok, resp. postupca v samotnej zmluve deklaroval, že sú splnené podmienky na predmetné postúpenie. Zmluva o splátkovom úvere v článku 1 bod 7 uvádza, že v prípade porušenia zmluvy je možné postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka. Uvedené je dohodnuté medzi zmluvnými stranami, teda postupcom ako bankou a dlžníkom ako žalovaným priamo v zmluve, pričom predmetnú tú dohodu umožňuje samotné ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách, ktorý hovorí o tom, že je možné sa odchyliť od ustanovení zákona o bankách, ak to vyslovene ustanovenie nevyklučuje. Žalovaná bola v omeškaní viac ako 90 dní, čo vyplýva už zo samotnej prílohy, kde sa uvádza, že počet dní v omeškaní je 462 ku postúpeniu pohľadávky a zároveň bola vyzvaná už aj napríklad samotným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, teda sú tieto podmienky splnené v zmysle zákona o bankách. Napriek tomu si tieto strany dohodli odchyľne práve v zmluve o splátkovom úvere, čiže je to bezpredmetné a aktívna legitímácia je v danom konaní daná. Pokiaľ ide o samotné náležitosti zmluvy ako takej, odkázal na podanie zo dňa 03.07.2019, kde pokiaľ ide o náležitosť celkové náklady spojené s úverom, daná skutočnosť je presne definovaná na cent, akým spôsobom dospel postupca k predmetným nákladom, a pokiaľ ide o náležitosť rozpisu splátok, resp. splatnosť splátok a ich frekvencia na istinu, poplatky, úroky, poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorý v podstate už s euro komfortným výkladom ustálil danú skutočnosť, že teda rozpis nie je potrebný. Predmetné rozhodnutie v súčasnosti už je ustálené viacerými rozhodnutiami najvyššieho súdu a to je sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/45/2018, sp. zn. 4Cdo/211/2018. Najnovšie rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/98/2018 je z januára 2019. Podľa názoru žalobcu, v zmysle najvyšších súdnych autorít, tento rozpis nie je potrebný. Opätovne poukázal aj na skutočnosť, že zo strany žalovanej bola podpísaná dohoda o uznaní záväzkov a úhrade pohľadávky v splátkach. Ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že suma 80,- Eur ak aj absentuje v predmetnej žalobe, nehrá to rolu, nakoľko táto bola započítaná na najskôr splatné splátky.

19. Právny zástupca žalovanej zotrval na tom, že pokiaľ sa žalobca domáha zaplatenia 64 splátok od 20.06.2013 do 20.09.2018, tak žalovaná nemohla byť v omeškaní čo sa týka týchto splátok pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

20. Právny zástupca žalobcu reagoval tak, že oprávnenie veriteľa v zmysle Občianskeho zákonníka a tak ako bolo dohodnuté v obchodných podmienkach, je vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, to znamená, že všetky splátky do budúca od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti majú splatnosť od tejto splatnosti. Všetky splátky, ktoré sa stali zročnými pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, majú zročnosť samostatnú v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, čiže žalovaná bola v omeškaní s predchádzajúcimi splátkami, veriteľ vyhlásil splatnosť v zmysle toho, ako mu to umožňovali jednak obchodné podmienky a jednak Občiansky zákonník § 503 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, teda splatnosť splátok, ktoré sú uplatnené v žalobe nastali vyhlásením mimoriadnej splatnosti.

21. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 29.09.2008, Všeobecné obchodné podmienky, Dodatok č. 7 k Všeobecným obchodným podmienkam, výzvu zo dňa 18.06.2012, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 s doručenkou, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 s prílohou č. 1 k Zmluve, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013, výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2013, podací hárok, pokus o zmier zo dňa 27.01.2015, vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 05.08.2013, platobnú históriu žalovanej. Žalovaná na svoju obranu predložila Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 24.03.2014 č. SK/0207/99/2014.

22. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovanej, prednesmi právnych zástupcov strán sporu, vykonal dokazovanie listinami a výsluchom žalovanej, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

23. Právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 29.09.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0363833343, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi za týchto podmienok: výška úveru - 95.000,- Sk (3.151,42 Eur), druh úveru - spotrebný bezúčelový, úroková sadzba: fixná do splatnosti, 15,95 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy, spôsob poskytnutia úveru - jednorazovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok - 89,59 Eur z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru - 1,99 Eur mesačne, výška splátky istiny - 54,90 Eur, splatnosť prvej splátky istiny - 20.10.2008, počet splátok - 120, splatné mesačne k 20. dňu, splatnosť úrokov - mesačne, posledný deň kalendárneho mesiaca, konečná splatnosť úveru - 20.09.2018, RPMN - 19,57 %, priemerná RPMN - 16,64 %, celkové náklady spojené s úverom - 106.213,10 Sk (3.525,63 Eur).

24. Výzvou zo dňa 18.06.2012 mala Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámiť žalovanej, že splácanie pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31.05.2012 vo výške 232,77 Eur s príslušenstvom a mala vyzvať žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote, Slovenská sporiteľňa, a. s. pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe. Doručenie, resp. odoslanie výzvy žalobca nezdokladoval.

25. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovanej, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 7.6.1 písm. a) VOP. Na základe uvedeného banka vyhlásila ku dňu 17.05.2013 mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Banka zároveň vyzvala žalovanú, aby úverovú pohľadávku vo výške 3.550,94 Eur spolu s príslušenstvom zaplatila do 10 dní od prevzatia tohto oznámenia. Podľa pripojenej doručky bolo Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručené žalovanej dňa 29.05.2013.

26. Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobca uzatvorili dňa 27.06.2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 0655/2013/CE. V prílohe číslo 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je pod por. č. 3441 uvedená aj pohľadávka voči žalovanej. Podľa uvedenej prílohy je počet dní omeškania 462 a dátum poslednej úhrady 14.09.2012.

27. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013 mala Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámiť žalovanej, že postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE uzatvorenej dňa 27.06.2013 pohľadávku vo výške 3.630,32 Eur s príslušenstvom žalobcovi.

28. Z platobnej histórie súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 95.000,- Sk, a to dvomi platbami vo výške 92.301,- Sk a 2.699,- Eur.

29. Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 05.08.2013 žalovaná uznala záväzok čo do dôvodu a výšky v celkovej sume 3.855,60 Eur a zaviazala sa ho splácať v splátkach.

30. Listom označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2013 žalobca oznámil žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky je oprávnený k začatiu inkasa (zaplateniu) pohľadávky a ako nový veriteľ oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 22.07.2013. Súčasne vyzval žalovanú na zaplataenie sumy 3.797,44 Eur do 06.08.2013. Žalobca pripojil podací hárok, podľa ktorého zaslal žalovanej listinu - zosplatenie, ale bez uvedenia dňa podania.

31. Podľa vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ak je úver splatný v splátkach, banka má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru, za podmienky, že klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na zaplataenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný.

32. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

33. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

34. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

37. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

38. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

39. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

41. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

42. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

44. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

45. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, preto ju v celom rozsahu zamietol.

46. Žalobca sa v spore domáhal voči žalovanej zaplataenia žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 od Slovenskej sporiteľne, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimáciu na strane žalobcu. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

47. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitimácie predložil kópiu Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013. Pokiaľ ide o predložené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013 Slovenskej sporiteľne, a. s., žalobca nepreukázal, že oznámenie bolo žalovanej doručené, resp. odoslané, a že sa tak dostalo do dispozičnej sféry žalovanej. Ako už bolo v konaní konštatované a súčasne potvrdené odvolacím súdom, bolo nesporne preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a. s. listom zo dňa 20.05.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru ku dňu 17.05.2013 a pohľadávka zo zmluvy o úvere sa tak stala splatnou v celom rozsahu. Banka zároveň vyzvala žalovanú, aby úverovú pohľadávku vo výške 3.550,94 Eur spolu s príslušenstvom zaplatila do 10 dní od prevzatia tohto oznámenia. V konaní bolo nesporne preukázané, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej doručené dňa 29.05.2013. Odvolací súd vo svojom uznesení konštatoval, že bolo preto nesporné, že žalobca v konaní relevantným spôsobom preukázal, že žalovaná ako dlžníka bola právnym predchodcom žalobcu, t. j. bankou ako pôvodným veriteľom, písomne vyzvaná na splnenie peňažného záväzku. Na základe uvedeného je právne irelevantná námietka žalovanej, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 nie je výzvou v zmysle zákona o bankách. Keďže vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru dňom 17.05.2013 sa stali splatnými všetky dovtedy nesplatené splátky, teda splátky, ktoré mali nadobudnúť splatnosť až neskôr, t. j. po 17.05.2013, čo je zmyslom a účelom predčasnej splatnosti pohľadávky, je potom právne irelevantná aj námietka žalovanej, že pokiaľ ide o splátky, ktoré sú predmetom konania, t. j. 64 splátok od 20.06.2013 do 20.09.2018, s týmito ku dňu 17.05.2013 nebola žalovaná v omeškaní. Splátky, ktorých sa žalobca v konaní domáha, sa stali predčasne splatnými práve dňom 17.05.2013, pričom tieto nie sú premlčané. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že doba medzi vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (17.05.2013, doručené 29.05.2013) a postúpením pohľadávky (27.06.2013) je 42 dní, resp. 29 dní, teda to nie je minimálne 90 dní ako to výslovne vyžaduje zákon, aj táto námietka žalovanej je právne irelevantná s poukazom na právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný. Súd prvej inštancie preto vychádza z právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého „v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 „predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 súvislých dní pred postúpením, a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Pokiaľ aj z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva slovné spojenie „napriek písomnej výzve ....“, neznamená to „po výzve ....“, ako sa mylne domnieva prvoinštančný súd, pretože to zo znenia tohto ustanovenia nevyplýva a nemožno to z neho ani vyvodiť. V slovnom spojení „napriek písomnej výzve“ slovo „napriek“ vyjadruje príslovku zreteľa, z čoho potom v kontexte s celým znením tohto zákonného ustanovenia, teda i jeho ods. 2 možno vyvodiť jedine to, že banka pred postúpením bankovej pohľadávky je povinná klienta, ktorý je v omeškaní so splatením svojho záväzku, písomne vyzvať na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu „zostal“ v omeškaní so splatením svojho záväzku

aspoň 90 dní.“ Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola posledná úhrada na úver datovaná dňom 14.09.2012 a počet dní omeškania bol 462 a keďže mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 17.05.2013, pričom toto oznámenie sa považuje za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, potom treba dospieť k jednoznačnému záveru, že žalovaná bola napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Predmetom postúpenia tak bola postupiteľná pohľadávka, čím boli splnené predpoklady platného postúpenia žalovanej pohľadávky banky na nebankovú spoločnosť. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti do postúpenia pohľadávky tak nemuselo uplynúť celých 90 dní (tie mohli začať plynúť už skôr).

48. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, na základe predložených listinných dôkazov a aplikujúc právny názor odvolacieho súdu v danej veci, súd dospel k záveru, že žalobca preukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť dodržaním postupu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pre úplnosť súd k námietke žalovanej uvádza, že podľa názoru súdu mimoriadnu splatnosť úveru nemožno bez ďalšieho považovať za nekalú praktiku, nakoľko toto oprávnenie veriteľa je zákonom dovolené aj v právnych vzťahoch so spotrebiteľmi. K argumentácii žalobcu, že strany si v zmluve o splátkovom úvere odchylnou možnosť postúpenia pohľadávky od zákona o bankách, súd uvádza, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť formulárové znenie zmluvy a uvedené ustanovenie zmluvy je potrebné podrobiť testu primeranosti a prijateľnosti zmluvných podmienok. Po konštatovaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní sa súd ďalej zaoberal meritom veci, keď súčasne dospel k záveru, že sa nestotožňuje s názorom žalovanej, že zmluva o úvere je neplatná od počiatku. Z tohto dôvodu je aj žalovanou vznesená námietka premlčania uplatneného nároku nedôvodná.

49. Súd mal z listinných dôkazov nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 29.09.2008 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebný úver 95.000,- Sk (3.153,42 Eur). Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupovala teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.. Právny vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu zo zmluvy o úvere zo dňa 29.09.2008 je nesporný. Ide o zmluvu, ktorú právny predchodca žalobcu ako dodávateľ uzatváral vo viacerých prípadoch voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú a zmluvné podmienky k zmluve sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. V predmetnom právnom vzťahu tak má žalovaná postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho je daná aplikácia právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Z uvedených dôvodov súd pristúpil k skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom ku dňu 29.09.2008). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti.

50. Po preskúmaní úverovej zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 29.09.2008 dospel súd k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

51. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu nedodrжал ustanovenie § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda ustanovenie upravujúce ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené

so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve sa uvádzajú celkové náklady spojené s úverom vo výške 3.525,63 Eur (106.213,10 Sk). Vychádzajúc z obsahu zmluvy, na základe predmetnej úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.153,45 Eur (95.000,- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach po 54,90 Eur (1.654, Sk), teda za poskytnutý úver vo výške 3.153,42 Eur sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 6.588,- Eur (120 mesiacov krát 54,90 Eur) titulom splátok, k čomu však treba pripočítať poplatok za správu úveru vo výške 1,99 Eur mesačne krát 120, t. j. sumu 238,80 Eur titulom poplatku za správu úveru a spracovateľský poplatok vo výške 89,59 Eur. Celkovo za poskytnutý úver sa tak žalovaná zaviazala zaplatiť sumu 6.916,39 Eur (6.588,- Eur + 238,80 Eur + 89,59 Eur). Ak sa od tejto sumy odráta výška poskytnutého úveru, rozdiel, ktorý má predstavovať celkové náklady, je vo výške je 3.762,94 Eur. Už z tohto je zrejmé, že v zmluve sú uvedené nesprávne údaje týkajúce sa úveru, keďže celkové náklady sú v zmluve uvedené v nižšej sume - 3.525,63 Eur. Vychádzajúc z uvedeného je súd toho názoru, že obsahová náležitosť zmluvy - celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. nie je týmto dodržaná. Žalobca teda v zmluve zrejme neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tak ako mu to prikazuje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., keďže samotné celkové náklady spojené s úverom nie je uvedené správne. V súlade s citovaným ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe tohto nesúladu je potom logicky v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

52. Po vykonanom dokazovaní súd uzatvára, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ich absencia v konečnom dôsledku spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv uzatváraných so spotrebiteľmi, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy je zákonná, už uvedená fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené súd už nevyhodnocoval argumenty strán ohľadom dodržania náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., teda či zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Každopádne súd na margo tejto spornej náležitosti uvádza, že má pochybnosti aj o dodržaní tejto náležitosti zmluvy, nakoľko v zmluve je uvedená výška splátky istiny 54,90 Eur, z čoho potom vyplýva, že by mala byť uvedená aj výška úrokov (keďže samotná splátka by mala automaticky obsahovať tak splátku istiny ako aj úroku). Uvedené označenie - výška splátky istiny a jej výška tak vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jej určitej, a preto má súd za to, že právny predchodca žalobcu nedodržal ani ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., keď v zmluve neuviedol výšku splátok úrokov, na základe čoho možno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z.

53. Ku dňu 17.05.2013 došlo k predčasnemu zosplateniu úveru (a teda strate výhody splátok). Z obsahu zmluvy (bod I. odsek 7 zmluvy) vyplýva, že v prípade nespĺcania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Právo právneho predchodcu žalobcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky mali strany výslovne dohodnuté v zmluve podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami bolo nesporné, a bolo aj nesporne preukázané, že na základe uzavretej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3.153,42 Eur a žalovaná uhradila celkovo 3.341,45 Eur (2.145,45 Eur + 1.116,- Eur + 80,- Eur). Keďže žalovaná uhradila právnenmu predchodcovi žalobcu ešte vyššiu sumu, ako jej bola titulom úveru poskytnutá a vzhľadom na to, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd nemohol žalobcovi priznať žalovanú sumu, pretože ešte pred podaním žaloby došlo k zániku dlhu splnením podľa ustanovenia § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

54. Pre úplnosť súd poznamenáva, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie

za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súd však neprihliadal na listiny - výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2013 urobené žalobcom (oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti mal len pôvodný veriteľ, ktorý ju aj skôr vyhlásil) a Dohodu o uznaní záväzku (ako neprijateľnú podľa ustálenej súdnej praxe).

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

58. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

59. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 3 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

60. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.